

Előfizetési árak:
 Egész évre ----- 12 frt.
 Félévre ----- 6 "
 Negyedévre ----- 3 "
 Egy hóra ----- 1 "
 — Egyes szám 4 kr. —

Kiadóhivatal:
 Fleitsz Fer. Pál könyvnyomdája
 Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
 hová az előfizetések és a lap
 megküldésére vonatkozó felszo-
 lalások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP. 112

Szerkesztőségi iroda:
 Nagy-Becskerek,
 Zápolya-utca 1-6 szám,
 hová a lap szellemi részét, illető
 minden közlemény intézendő.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
 Azonkívül az összes hirdetői
 irodákban.

Megjelenik mindennap,
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével.

A király bizalma.

Nagybecskerek, július 1.

(—é—) A főrendiháznak egyik tár-
 gyalása után a helyzet csakugyan olyan
 nak mutatkozott, hogy az egyházpolitikai
 reformoknak hátralevő része számára lehe-
 tetlen a többséget biztosítani. Ez indította
 annak idején a Wekerle-miniszteriumot
 arra, hogy a szükséges többség elérése
 végett tömeges peerschub iránt előterjesz-
 tást tegyen ő felségének, mert ez a lépés
 úgy számbelileg, mint erkölcsi befolyásá-
 ná' fogva okvetlenül meghozta volna a
 kívánt hatást. A miniszteriumnak azonban
 nem sikerült a legmagasabb beleegyezést
 kinyerni erre nézve, aminek folytán a
 Wekerle-kabinet akkor lemondott.

Igaz, hogy ő felsége bizalma jelétől
 újból kinevezte a Wekerle-miniszterium
 tagjait, s igaz, hogy a következő főrendi
 házi szavazás azt igazolta, hogy peerschubra
 szükség nincs, amennyiben a kötelező pol-
 gári házasságot sikerült e nélkül is elfo-
 gadtatni a főrendekkel, de a peerschubnak
 függőben maradt kérdését a klerikális
 ellenzék mégis arra használta föl, hogy
 abból megint tőkét kovácsolt, melynek ka-
 matait ismételtén értékesítette, újból is azt
 állítván, hogy a király az egyházpolitikai
 reformokat perhorreszkálja.

S most ime az ellenzék tőkéje, mint
 füst és pára szétfoszott. A király ő felsége
 ugyanazt a négy egyént, akit a Wekerle-
 miniszterium annak idején javaslatba hoz-
 zott, bárói illetve grófi rangra emelt. A
 király bizalma tehát a Wekerle-kabinettel
 szemben utólagosan quasi megerősítést
 nyert.

Ami azonban ennél is sokkal fonto-
 sabb és nagyobb jelentőséggel bír, az a
 körülmény, hogy a peerschub éppen most
 történt, amikor arra tulajdonképpen elkerülhe-
 tetlen szükség nem volt. Kétségtelen ugyanis,
 hogy a klerikális főrendeknek ellenállása sza-
 vazásról szavazásra lassan bár, de következe-
 tesen és biztosan csökkent s ekképpen oly
 minimálisra apadt le legutóbb, hogy biz-
 tosra lehetett venni, hogy a hátramaradt
 paragrafusok az ősszel minimális többséget
 nyernek.

Eme körülménynél fogva a peerschub
 kétszeresen fényes bizonyítéka annak, hogy
 a korona határozottan akarja az egyház-
 politikai javaslatok hátralevő részének tör-
 vényerőre emelkedését, hogy szigorúan el-
 ítéli a néppárt által fölidézett felekezeti
 harcot s a felekezeti béke helyreállítását
 kívánja, s hogy föltétlen bizalommal visel-
 tetik a Bánffy-kormány iránt.

A koronának eme ténye a mellett,
 hogy érdemeket jutalmaz, nyilván azt is
 czélozta, hogy az egyházpolitikai javaslato-
 k függőben levő részeinek sikerét minden
 kétségen felül helyezze és a Bánffy-
 kabinetnek állását, melyen az ellenzék oly
 hevesen szokott döngölni, megszilárdítsa.
 Most ugyan döngölni az ellenzék a kor-
 mány pozícióját, abban többé kárt nem
 tehet, sőt ellenkezőleg önmagát teszi ne-
 vetségessé, ha fontoskodó képpel azt meri
 mondani, hogy a Bánffy-kormány ingadozik,
 vagy hogy a király a Bánffy-kabinet-
 tet komolyan nem veszi, s több efféle.
 Ezekkel szemben a Bánffy-miniszterium
 önelégülten mondhatja, hogy „erős vá-
 runk nekünk a mi urunk, királyunk!”

Két felhívás.

Nagybecskerek, július 1.

Az ezredéves országos kiállítás kereskede-
 lem, pénz- és hitelügyi csoportbizottsága az itt
 következő felhívást boocsátotta ki csoportja ér-
 dekében:

Az 1896-iki Ezredéves országos kiállítás ke-
 reskedelem-, pénz- és hitelügyi csoportjában több
 régi irodai és üzleti helyiség bemutatá-
 tatása van terbe véve.

Hogy ez lehetőleg hiven és teljesen legyen
 eszközölhető, első sorban a régebbi czégek segít-
 ségére, de ezeken kívül mindazoknak a közre-
 működésére van szükség, a kiknek birtokában
 vannak a régebbi időkől egyes berendezési és
 felszerelési tárgyak (asztalok, székek, állványok,
 czégtáblák, dobozok, csomagoló-papírok és vász-
 nak, mértékek stb.) vagy nyomtatványok (számla-
 árjegyzék, körlevél, etikette minták, plakátok,
 váltók, értékjegyek stb.)

Száz meg százféle tárgyról van itt szó, a
 melyeket felsorolni, de megjelölni sem lehet,
 a melyek azonban bármi jelentéktelenségnek lát-
 szassanak, az említett célra használhatók, sőt
 szükségesek.

Fölkérjük ennél fogva mindazokat, a kik ily
 tárgyakkal a csoport intéző bizottságának vállal-
 kozását elősegíthetik, sziveskedjenek azokat az
 Ezredéves országos kiállítás igazgatóságának
 Budapest, városliget „az V. csoport számára”
 mielőbb rendelkezésére boocsátani.

Budapest, 1895. évi június hó 20. án.

Az 1896-iki Ezredéves országos kiállítás
 kereskedelem-, pénz- és hitelügyi csoportjának
 elnöksége:

Falk Miksa s. k. Lukács Antal s. k.
 orsz. képviselő. a főrendiház tagja.

A másik felhívást a második országos és
 egyetemes tanügyi kongresszust rendező bizott-
 ság intézi Magyarország tanítói és tanári egye-
 sületeihez és a tanítás és nevelés ügye iránt ér-
 deklődőkhöz és hangzik ekképpen:

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

Nimródné ő nagysága

Irta: Mankonyi Emma.

I.

A kavaglavai monostor kalugyereire unal-
 mas napok jártak aratás után. A külső munka
 szünetelt. Vendég nem igen mutatkozott ez idő-
 ben náluk. A nagy világ minden egyéb unalom-
 üzéből nem sok jut a zárdái magányba.

A klastrom benn áll a Fruska Gora egy
 hegydombos zugában. Falu, város négy-öt órá-
 nyira esik tőle. Az utja meg nyaktörés kocsiút,
 hegynek föl, dombnak le. De körülötte pompás
 százas erdő van, melyben kikeletidőben hem-
 zseg a vad. Ez a nagy vadbőség adott a kolos-
 tor tisztas igumánjának egy jó ötletet, hogy jó
 volna vadászatot rendezni. Egy pár napig azután
 töméredek czirill betűs levél ment széjjel a kör-
 nyék minden tája felé, a hét végén pedig egyik
 cséza a másik után hordta a sok vendéget Bács
 kából, Bánságból és Szerémségből.

The last, but not the least, Radnóthy Gida
 érkezett éppen legutolsónak. A nagy nap előesté-
 jén jó későn kanyarodott be magas jukker sze-
 kere a klastromportára. Maga a délvidék vadá-
 szatainak e liderje mindjárt érkezés után a ház-
 főnök elé járult:

— Ime, megjöttem szives hívásukra s ma-
 gammal hoztam a feleségemet, mert ő is szo-
 kott vadászni.

És mikor látta, hogy az igumán savanyu
 arcot csinál a meglepetéshez, sietett jobban
 kimagyarázni szavait.

— Ejszakára majd a matorácsi erdőszé-
 megyünk át, mivel nőnek úgy is tilos a kolos-
 torban tölteni az éjet.*

Az igumán megkönnyebült e kijelentésre

* E kánoni tilalom tényleg főnáll a gör, kel. zár-
 dákban.

s összeszedte magát, hogy illendően fogadja a
 hölgyvendéget.

Ezalatt az udvaron lenn a nagyságos assz-
 szony már le is szállott a bakról, a maga em-
 berségén s farkasszemet nézett az egybegyült
 vadászok vénebbjeivel.

Igen szemrevaló, jól megtermett harminczas
 szőke menyecske volt ő nagysága. Es határozot-
 tan jól festett sötét bokorugró szoknyájával,
 magas water proof gamáslijában, melyre sóvár,
 éhes szemekkel bámészkodtak a bozontos barátok.

Az igumánnal egész fesztelentül szorított
 kezét, mintha már husz év óta ismerné. A jó
 urat valóságos megzavarta az a szertretremél-
 tőség s csak hebegve birt felelni a sok kér-
 désre, hogy nagy-e a vadállomány, s van-e
 erre felé nagyobb vad. Mert holmi jámbor nyu-
 lakra nem is érdemes a jóra való vadászembernek
 rápazarolni a puskaporát.

Hanem azért a társaság egyik része mégis
 görbe szemmel nézte az asszonypajtást. Mert se-
 hogy sem ment a fejükbe, miként bánhatik egy
 nő, még hozzá kényes uri asszony, a fegyverrel.
 Bizonyosan későbben kel majd föl és beléövöldöz
 majd a fába, mondták egymásnak. S még a
 refektoriumban is ümmögve csóválták a fejüket,
 mikor ő nagysága köztük ült az asztalfőn.

Radnóthy né pedig minden lehető elkövetett,
 hogy hozzátörődjék a társasághoz. Az ételek
 mindegyikéből evett, kezdve ricsebábón és vé-
 gezve a foghagymás kolbászon, és hozzá dicsé-
 retre méltó buzgalommal itta a karczost.

A lakoma végén rágyújtott egy sétatálcázányi
 szivarra s szóba eredt a jobboldali asztal szom-
 szédjával, egy kiérdemesült granicsár-kapitány-
 nyal, ki évtizedeken át pusztította az alvidék
 vadait. Ennek az urnak nehézkes szláv hangsu-
 lyozással, keményen ropogtatva a szót, megdicsé-
 kedett a tavalyi farkasvadászataival, amelyeken
 két ízben ejtett zsákmányt.

— Mert a fő, uram, a paszszió — magya-
 rázta Radnóthy né. Ez adja a szerencét és a
 kezem biztosságát is. Ha látom magam előtt a

vadat, egyszerre minden érzékem, az akaratom,
 a figyelmem, csak arra az egy dologra irányul:
 hogy elérjem, hogy lelőjem. A mint czélba veszem
 és rátapad a szemem, azt hiszem nincs hatalom,
 mely elhibáztathatná velem a lövést, s tán akkor
 sem tudnám elszalasztani a prédát ha éppen akarnám.

A vén puskaporfogyasztó el volt ragadtatva
 ettől a beszédétől s jó pajtás módjára koozzintott
 vele. A vén sumárok kezdtek megbarátkozni az-
 zal a tudattal, hogy asszony is lehet kellemes
 vadászó pajtás. És a következő nap r ggelén,
 mikor Radnóthyék voltak ott előkűl a gyüle-
 kező helyen, a legmorózusabb öreg ur is kibé-
 kült magában a nagyságos asszonnyal.

Csak hogy a nagyságos asszonyt az egyszer
 úgy látszik, cserben hagyta a vadászszerecséje.

Mig a férfiak halomra lötétek ajsok vadat, ő
 nagysága hasztalanul csetlett botlott a bokrok
 között, egyetlen árva nyul sem akadt a csöve
 elé. Mire delután előkerült borzasan, fáradtan,
 még mindig üres volt a vadásztarisznyája. Ek-
 koráig talán le is mondott a zsákmányejtés di-
 daláról. Mert már csak egy ital vizre szomjuho-
 dott. Csak arra kérte az igumánt, hogy vezesse
 valami forrásához.

Az igumán készséggel vállalkozott rá, s egy
 isztáson átvezette vendégét a hegy tövéhez, mely-
 ből a forrás fekedt.

II.

Egyszerre a közeli bozótból valami föl-
 ugrott, éppen Radnóthy né és a házigazdájuk
 szemé előtt, s azután nagy csörtetve iramodott
 az erdő méhének.

A nagyságos asszony krétafehér lett erre a
 váratlan meglepetésre. Egyetlen rántással eldobta
 a fegyverét s egész erejéből elkezdett szaladni a
 veszedelem elől. Az igumán lélekszakadva utána,
 amennyire a lábai bírták.

— Nagyságos asszony, nagyságos asszony!
 az Isten szerelmére, mi lelte?

Vége a hegy alatt Radnóthy né fáradtan ha-
 nyatlott egy lecsonkázott fatörzsre s a kezével
 betakarta a szemét.

A hivatalos melléklet 131. számával.

Magyarország tanárai, tanítói, miként ismeretes, a millennium alkalmából nagy kongresszust tartanak, melyen megvitatják a tanítás és nevelésügy minden fontosabb tételét. A kongresszus szervezetét a kongresszusi „Ertesítő” révén minden tanítóegyesületnek az alulírott elnökség már megküldötte. E szervezetből kitétnék, hogy a kongresszus vezetősége minő mértékben számít a testületek és egyesek közreműködésére. Ezuttal azzal a kérelemmel fordulunk hazánknak minden egyes, a tanítás és nevelés ügye iránt érdeklődő polgárához, hogy a kongresszusban a maga módja szerint vegyen részt.

Felkérjük az egyesületeket, testületeket a maguk összességében és minden egyes tagjukat külön, hogy a mennyiben egyes tettek tárgyalását akár valamelyik szakosztályi, akár az összes-ülésen kívánatosnak tartják, szíveskedjenek az illető tételt az előadó nevének, állásának és lakóhelyének pontos megjelölésével az alulírott elnökséghez (főtitkári hivatal: Budapest, József körút 85.) f. é. szeptember hó végeig bejelenteni.

Megjegyezzük, hogy az így beküldött tetteket a rendező bizottság a kongresszus szervezetében megállapított szakosztályok szerint csoportosítja és a mennyiben a rendelkezésre álló idő engedi, tárgyalásukat a kongresszusra kitűzi, amiről az elnöki bizottság részéről felkérendő előadók még december hó folyamán azzal a felkéréssel fognak értesíteni, hogy előadásuknak rövid kivonatát és esetleges határozati javaslatokat 1896. évi február hó végeig okvetlenül bejelentsek, hogy a tárgyalás sorrendjét az elnökség pontosan megállapíthassa.

Felkérjük továbbá ez alkalommal is Magyarországi tanítóit, tanárait, általában a neveléssel foglalkozó s a nevelés ügye iránt érdeklődő honpolgárait egyenként, hogy a kongresszus tagjánul a 2 f. tagsági díj beküldése által Mauritz Rezső főreáliskolai igazgató urnál (Budapest, VI. ker. főreáliskola, Lovag utca 18.) minél előbb jelentkezni szíveskedjenek.

Teljes bizalommal fordulunk tisztelt kartársainkhoz, a tanítókhoz és tanárokhoz mert tudjuk, hogy mindenki át van hatva attól a tudattól, hogy a jövő ezredév legbiztosabb alapját rakjuk meg akkor, mikor hazánk ifjúságának neveléséről és oktatásáról a nagy nemzeti ünnep alkalmából elmélkedünk. Hiszünk és reméljük, hogy mindenki meghozza azt a szellemi és részben anyagi áldozatot, amellyel a kongresszuson való aktív részvétel jár, meghozza hazánk legszentebb ügye: a tanítás és nevelés érdekében.

Budapest, 1895. június 14. án.

A II. Országos és Egyetemes Tanügyi Kongresszus rendező bizottsága nevében:

Dr. Heinrich Gusztáv, Nagy László
elnök. főtitkár.

HIREK.

Tájékoztató.

Julius 6. A betegségyűző-egylet alap. ünnepe.
Julius 12. A karinthiai énekváltott hangversenye.
Augusztus 20. Az ipartestület zászlószentelése.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van nők részére kedden és pénteken délután.

— **Városi közgyűlés.** Nagybecskerek város képviselőtestülete ma d. u. háromkor tartja rendes havi közgyűlését, amelynek lefolyásáról lapunk holnapi számában hozunk részletes tudósítást.

— **A nyár ünnepe.** Péter-Pál napja, a nyár ünnepe, amelyet most ünnepeltünk, tulajdonképpen magyar ünnepnek is volna nevezhető. Ezzel a nappal kezdődik meg az áldott hazai föld rónáin az aratás; ezzel a nappal ünnepli fátározásainak sikerét a gazda, aki a föld terményét készíti a jövő héttel betakarítani. A merre a szem lát, érik a kalász, várja a kaszát, hogy ledűljön vágása alatt, nehéz szemekben dus kalászával. Néhány nap még s országzserte kezdetét veszi egy olyan munka, melyhez fogható több nincsen az esztendőben a földmivelés terén. A munka eltart két hétig. Ennek a sikerétől függ csaknem kizárólag Magyarország sorsa egy esztendőig. Mert nem elég, hogy az isten áldása meglegyen; bármilyen gazdagok a kalászkok, bármily pirok, aczósok a szemek, el vagyunk veszve, ha az aratás munkájával elkésünk. A termelésnek ma már az a főfeltétele, hogy elsőnek jussunk a világpiacon terményünkkel. A nyár ünnepe tehát részben a teljesült remények, részben a remények érzése való felváltásához készülődés ünnepe. Péter Pálkor még üres volt a mező; ma már benépesülnek a kalászos táblák s egy hét múlva a tarló jelzi a szivós kintartás és fáradságot nem ismerő nyári munka eredményét.

— **Gyűjtés egy templom javára.** A Felsőmuzlyán építendő r. kath. templom alapja javára dr. Demkó Pál orsz. képviselő 18. sz. gyűjtőívén 102 f. folyt be.

— **Vasúti közgyűlés.** A torontáli helyi érdekl. vasutak részvénytársaság tegnap délelőt tíz órakor tartotta a megyeház nagytermében nyolczadik rendes közgyűlését. Jelen voltak: Daniel László alispán igazgatósági elnök, Rónay Jenő, dr. Dellimanich Lajos, Poroszkay Béla, Daniel Pál, Kovách Agoston, báró Nikolics

Fedor, Jovanovics Sándor, dr. Pap Géza, Enyedy Károly és gróf Csekonicz Endre igazgatósági tagok, Csávossy Ignác, Steinitzer Géza, Talapkovics Vasul, Stassik János és Molnár Sándor felügyelő bizottsági tagok. A megjelent kilencz részvényes 29292 részvény birtokában 2431 szavazatot képviselt. Tudomásul vétetvén az igazgatóság jelentése a társaság mult évi üzletéről és megadattva a felmentvény, elfogadott az igazgatóság számadása és a tiszta nyeresemény hovatfordítására irányzott indítványa, melyhez képest elhatározták, hogy a tiszta nyereseményt a kisorsolt kötvények és részvények továbbá az elsőbbségi részvények szelvényeinek 1 f. 30 krjával való beváltására fordítják. Igazgatósági tagoknak ez évi január elsejétől kezdődő három évre megválasztatták:

Gróf Csekonicz Endre, gróf Karácsonyi Jenő, Rónay Jenő, Daniel László, dr. Dellimanich Lajos, Poroszkay Béla, Matanovich Adolf, báró Nikolics Feodor, Csávossy Béla, Tallián Jenő, ifj. Daniel Pál, Kovách Agoston és dr. Pap Géza.

Ezután a felügyelő bizottságba egy évre rendes tagoknak: Csávossy Ignácot és Steinitzer Gézát, póttagoknak: Stassik Jánost és Molnár Sándort választották meg. Az igazgatósági tagoknak kiszolgáltattott jelölti jegyek értékét 25 f. 25 kr. a felügyelő bizottság javadalmazását pedig 200 f. 200 kr. állapították meg. A zsebely csákovári vasutársasággal Bóka állomás közös használata tárgyában megkötik a csatlakozási szerződést, majd elvben kimondták a boka—jerlovác—alibunari, jarkovác—t. vásárhelyi, uzsombolya—lovrini és pancsova—kubini vasutvonalak kiépítésének szükségét és a szükséges intézkedések megtételére felhatalmazták az igazgatóságot. A párdány—zombolyai vonal bevonása által szükségessé vált alaptörvénybevonásnak megfelelőleg az alapszabályokat is megvalósították. Elhatározták ezután a nagybecskerek-begaparti állomásnak száz méter hosszban való kibővítését, a m. kir. államvasutakkal kötendő díjszabási egyezmény módosítását és végül felhatalmazták az igazgatóságot, hogy az összes vonalnak saját üzemkezelésbe vétele tárgyában tegye meg a szükséges intézkedéseket.

Tizenegy órakor igazgatósági ülés volt, amelyen tudomásul vették a közgyűlési határozatokat, alelnöknek dr. Dellimanich Lajost választották és elhatározták, hogy a javító mű-

— Jaj nekem, de nagyon megijedtem.

Ez volt az első szava.

Az igumán iparkodott lecsendesíteni.

— De, könyörgöm, hisz csak egy nyul volt ez és nem egyéb. Ne tessék azt hinni, hogy vaddisznó. Soha sem tanyáz erre felé, csak a vadász urak híresztelik. Csapán egy nyul ugrott föl előttünk, egy szimpla nyul, ha mondom.

Radnóthy né foglorgott most a tuskóból és valóságos kétségbeesett.

— Ó, ezek az átkozott idegek, jajgatott, hogy összezartak. Egy nyul ugrik fel előttem, s én nem tudom lepuskázni. Az egyetlen vadat, ami szemem elő került ma, azt is elszalajtottam. En nem is tudom, hogy lehet mondani, hogy itt annyi a vad. En sehol sem láttam semmit. Es most haza mehetek zsákmány nélkül, ami nem esett meg velem mióta vadászatra járok.

A derék kalugyerok igumánját fölötébb elszomorította ez a szemrehányás; mintha csak ő lett volna az oka minden bajnak és nem a nagyságos asszony érzékeny idegei. Azután kieszeit egy elfogadható tervet.

A közelben tul az erdőn lakik valahol egy csöszféle ember, annak van mindig lőtt vada, szabad és tilalmas időkben egyaránt. Az ember magához vált ennél egy növendék nyulat és rá köti a táskájára. Aztán kinek mi gondja rá, hogyan jutott hozzá?

Ez a terv nagyon kecses volt.

— Ó nagysága jólehet a fűzős topánka szorította a lábát, s a vállfűző igen törte a derekát, mégis ráállott, hogy neki vág a kukoricásznak és fölkeresi az orrvadász tüzhelyét.

Valami félórai bandukolás után beértek a csöszházba. A gazda szerencsére épp otthon volt. Hanem sehoggy sem akarta vállalni, hogy ő néha az uralági vadaskert lakóira is rálovöldöz, vagy hogy nála valaha vad lenne található. Csak sok rábeszéléssel meg a tábori kulaes gyakori kínálgatásával volt rávehető, hogy egy nyolczvan krajczáros üzletbe belemenjen, egy fiók nyullal.

Radnóthy né most már rendén volt a dolgával. Hanem a csöszembernek megjött ezalatt a beszélős kedve. Megdicsekedett a maga szerencsésével: hogy csak a minap ejtett egy pom-

pás özbakot Nem is eresztette az uri látogatókat addig el, míg meg nem nézték.

Nem teheték, hogy ne nézzék meg.

— Ez özbak ugyan valójában csak borju volt, de Radnóthy nének kedve lett volna megvenni.

— Mi az ára? kérdezte.

— Tizenhat forint, volt rá a felelet.

Az igumán sokalta ezt az árt.

— Hiszen a fele is több az elégnél.

— Majd bizony! Tessék elhinni a fejem háromszor forgott veszedelemben és nyolcz élő gyermekem van.

Radnóthy né újra megszólalt:

— Hátha tíz forintért ideadná, bracza?

— Nem én, hanem ha a nagyságos asszony akarja, tizenhárom forintért odaadom. De csak a nagyságos asszonynak. Hisz ismerem jól. Harmadévi lenn járt Miseniczan a gróf urék inspektoránál és két pengőt adott egy szalonkért. Aldja meg a jó Isten. A feleségem éppen akkor feküdt gyerekágyat a legkisebb lánynyal és nem volt egy árva garasom se. . . No, tizennéggyért akarja a nagyságos asszony?

Nimród né ő nagysága rövidesen megköttette az alkut. Az igumán azonban nem tartott főlegesenek egy kevés figyelmeztetést.

— Ez a vad lopott jószág, nagyságos asszony. Mindenki tudja, hogy a vadász kertből került. Ott se igen lövik. Nem lesz-e már most baj belőle, ha haza visszük?

Radnóthy né nem törődött vele.

— Eh mit? Hisz tudják már, hogy én mindent lelővök, a mi a puskám elé akad, mondta lehető legtermészetesebb nem bánomással.

Majd hirtelen elpirult, beleharapott az ajkába és elhallgatott. Hanem az özet el kellett szállítani, ha már megvették.

Az orrvadász zsákba dugta, vállára vette s utánuk baktatott az erdő széléig. Ezental a viláért sem engedte Radnóthy né, hogy az ember velük menjen. De nem fogadta el az igumán ajánlatát sem, hogy a klastromba küld segítséért.

Nem maradt más hátra, mint fölkapni a vadat, egyik fejtől, másik lábtól s úgy cipelni, vonszolni a sötétkedő erdőn át.

— Pogányul nehéz dög ez, szólt az asszony, a mint felkapták. Vajjon mennyi lehet a súlya?

— Nem tudom, mondta rá az igumán. Csak azt tudom, hogy megszakadunk, míg haza cipelődünk vele.

Az első ötven lépésnél kifogyott belőlük a szusz. Meg kellett pihenni. Ujra fölrakodtak. Megint pihentek. Mire a klastrom kapuja elé értek, már sötét éjjel volt.

Ottan meg tüvé tették értük az egész környeket. A barátok keresték a főnöküket, Radnóthy komikus rémülettel sopánkodott a felesége után.

Megérkezésük után az igumán azonnal föltámolygott a szobájába, Radnóthy né pedig kijelentette, hogy bármi történjék, ő itt marad halásra. Sokkal bágyadtabb, hogysem Matoráczig mehetne.

A kalugyerok azután a refektoriumban rögtönöztek a házasoknak párnákból, derék-aljakból ágyat, miután Radnóthy nak sikerült őket szokott ékezősülésével meggyőzni a felől, hogy a refektorium nem is tartozik szorosan véve a zárdához, s így bátran alhatik benne nő is, a kánoni tilalom megszegése nélkül.

Virradatkor haza indultak Radnóthyék, a nélkül, hogy házigazdájuktól, vagy akár a vendégtársaktól is, egy szóval bucsút vettek volna. Ugy surrantak ki gyalogszerrel, a klastrom mindig nyitott kapuján, mint a szökevények.

*
Otthon Radnóthy Géza, kopasz fejét simogatva dicsekedett a feleség diadalával:

— Ez az asszony, — egy valóságos női Tell, — egy lövéssel megölte az özet. Es még micsoda halyszéből. Ez az állat meg se mocozant, meg se rándult. . .

Az urak mind kíváncsian forgatták, szakértő kézzel vizsgálták a vadat, hogy megcsodálják a remek lövést. Semmiféle seb nem volt az állaton. Végre valamelyikük felkiáltott:

— Te, hiszen ez esapdával fogott vad. Ime, itt van, a nyakát késsel nyiszantották el.

helyen villamtelepet állítanak, amelylyel a javító műhelyt és megyei kórházat világítják. Végül egy indítványra Pancsova és Nagybecskerek közt vasár- és ünnepnapoként külön személyvonatok indítását határozták el. Erről lapunk más helyén.

— **Jegyzőválasztások.** Kvacsak Nándor basahidi segédjegyzőt ittvarnoki körjegyzőnek, Grób Istvánt pedig mokriini segédjegyzőnek választották meg.

— **Tragikus halál.** Azok a reménységek, amiknek a Fuka a Sebő honvédszázadost ért baleset közlése alkalmával kifejezést adtunk — fájdalom — nem valóultak: a bordatörés a pénteki nap folyamán gyuladással komplikálódott és a szerencsétlenül járt százados a szombatra virradó éjjel nagy kínok közt meghalt. Férfikora delén ragadta el a halál, amely kéréhetlenségével egy igazán boldog kis családot ejtett bánatos, mély gyászba. A megboldogult katonai erényei mindenkor példaadásként lebegtek szeretve tisztelt tisztársai előtt, alantosa pedig a szigoruan kötelességtudó és humanus főlebbvalót gyászolják benne. Elhalálozásáról a gyászoló család a következő jelentést adta ki:

Özvegy Fuka szül. Sztójsits Kornélia fájdalomtól megtört szívvel jelenti saját és gyermeke Zsófia, valamint özvegy Fuka Zsófia, Fuka Mása, Paja, Laza és Szevén nevében hön szeretett és feledhetetlen férjének, illetve apa, fiú és fivérnek Fuka Száva magy. kir. honvéd-századosnak folyó évi június hó 29-én hajnali 2 órakor, életének 38 ik és boldog házasságának 2-ik évében baleset következtében rövid, de kínos szenvedés után történt elhunytát. A drága halottnak hült tetemei folyó évi június hó 30-án d. u. 4 órakor tognak a gör. kel. egyház szertartásai szerint a tomaseváci uton fekvő helybéli szerb sikertben örök nyugalomra elhelyeztetni. Örök béke lengjen hamvai felett! Nagy-Becskerek, 1895. június hó 29-én.

Temetése tegnap délután négy órakor ment végbe nagy katonai díszszel és óriási résztvevő közönség jelenlétében. A halottasmenet élén egy század honvédség haladt, utána következett a koszorúkkal roskadásig megrakott halottaskocsi, ezt pedig a honvédségi és közös hadseregbeli tisztikar, a szegedi 5. honvéd gyalogezrednek, amelynek állományába az itt elhelyezett 3. zászlóalj tartozik, tisztí küldöttsége követte. A menetet egy másik század honvédség zárta be, amely után a polgárokból összesereglett nagyszámú gyászközönség haladt.

— **Erdel ünnep.** A nagybecskereki első hadastyánegylet szombat délután a kincstári erdőben sikerült mulatságot rendezett. Alkonyatkor megkezdődött a tánc, amelyet lankadatlan jókedvvel egész éjfélig jártak.

— **A tüzoltóegylet választmányi ülése.** A nagybecskereki önkéntes tüzoltóegylet tegnapelőtt tartott választmányi ülésén Theisz Ferencnek, a taufolyam hallgatása alkalmával vesztett ideje kárpótlásaként 15 frtot, Wagner Andrásnak és Főhsz Mihálynak pedig az önségélyző egyletből egyenként 15 frtnyi segélyt szavaztak meg. Elhatározták továbbá, hogy még egy másik szolgát is alkalmaznak, akinek fizetését havi 18 frtban szabták meg. Az egyletnek tehát ezentul két toronyőr és két szolga áll rendelkezésére. Herald Lajos egyietli és szövetségi titkárt az ez évi országos tüzoltó tanfolyamra küldik ki. A pénztári kimutatás tudomásul vétele után az ülés véget ért.

— **Miniszeri rendelet.** Az összes törvényhatóságokhoz Daniel kereskedelmi miniszter a tegnapi napon rendeletet intézett, a melyben felszólítja az egyes munkálatok vállalkozóit, hogy munkásaik keresetét ne utalványokban fizessék le, hanem készpénzben. A munkáskérdés rendezése ügyében megbízott miniszeri tanácsos felterjesztéséből ugyanis meggyőződött arról, hogy több helyen a munkaadók munkásaikat ilyen utalványokkal fizették ki, mi által aztán az illetők megrövidültek. Utasítja tehát a törvényhatóságokat, hogy a kötetendő szerződésekben külön pontban vegyék fel jövőben, hogy csakis készpénzben fizessenek a vállalkozók munkásaiknak, mert ellenesetben szerződés szegőnek fognak tekintetni és az illető törvény idevágó paragrafusában értelmében vád alá helyeztetni.

— **Népünnepély Kis Zomboron.** A kis-zombori gazdasági olvasókör tegnapelőtt csikódíjazás, mezőgazdák löversenye, tekeverseny, gyermekfuttatás s népünnepséggel egybekötött jótékonyzéli táncmulatságot rendezett. Az ünnepélynek igen szép sikere volt.

— **Külön személyvonatok.** A torontáli helyi érdekű vasutak igazgatósága tegnap elhatározta, hogy e hónap 14-étől kezdve a nyári időny alatt egész szeptember hó 15-ig kísérletkép minden vasár- és ünnepnapon Nagybecskerekertől Pancsováig az alábbi menetrend szerint külön személyvonatokat helyez forgalomba, hogy a Pancsováról Ferenczalomra, T. Vásárhelyre stb. a reggeli, vagy délutáni vonattal kiránduló közönségnek alkalom adassék, hogy még aznap este Pancsovára visszatérhessen. — A külön vonatok a következő menetrend szerint közlekednek:

Állomások	Érkezés	Indulás
Nagy-Becskerek		7 ó. 15 p.
Bégapart	7 ó. 19 p.	7 ó. 21 p.
Sándorudvar	7 ó. 38 p.	7 ó. 39 p.
Écska-Zigmondfalva	7 ó. 52 p.	7 ó. 53 p.
Tomásóvacz	8 ó. 20 p.	8 ó. 26 p.
Ozora	8 ó. 39 p.	8 ó. 40 p.
Antalfalva	9 ó. 02 p.	9 ó. 03 p.
T.-Vásárhely	9 ó. 13 p.	9 ó. 19 p.
Czrepaja	9 ó. 35 p.	9 ó. 36 p.
Ferenczalom	9 ó. 52 p.	9 ó. 53 p.
T. Almás	10 ó. 03 p.	10 ó. 03 p.
Pancsova	10 ó. 17 p.	

— **Tüzoltók mulatsága.** A t. kanizsa jusefői önkéntes tüzoltó-egylet tisztikara e hónap 6-án a t. kanizsai olvasó kör helyiségében díszes tűzijátékkal egybekötött zártkörű tánczi galmat rendez. A tiszta jóvedelmet tűz alkalmával szerencsétlenül járt tüzoltók segélyezésére fordítják.

— **Tartalékos tiszték ténylegesítése.** Az idén megint tetemes azoknak a tartalékos tiszteknek a száma, s kiket a honvédségnél — ha a követelményeknek kifogástalanul megfelelnek — még az év folyamán ténylegesíteni fognak. Körülbelül nyolcvan tartalékos tiszt teljesít a honvédseregnél próbaszolgálatot, mely tudva levőleg, a tényleges tiszték illetékének élvezete mellett egy évig tart. (A közös hadseregnek csak hat hónapig.) A tart. tiszték augusztus elsején a Ludovika-Akadémián a ténylegesítési vizsgára jelentkeznek, mely a tisztán elméleti tantárgyakból 4—5 napig tart. A kik az elméleti vizsgán megfelelnek, tíz napig tartó terepfelvételei gyakorlatokon vesznek részt; a bukottakat pedig csapataikhoz visszaküldik és szabadságot adják. Az akadémia parancsnoksága azonban, méltánylást érdemlő esetben olyan tisztet, ki egy tantárgyból megbukott, egy év után, a vizsga ismétlélésére javaslatba hozhat a honvédelmi miniszternél.

Táviratok.

A királyi pár nyaralása.

Budapest, július 1. (A „Torontál” eredeti távirata.) A király ma nyári tartózkodásra Ischlbe utazott, a királynőt pedig ma este várják Bártfára.

Orgazda droguista.

Budapest, július 1. (A „Torontál” eredeti távirata.) Oriási szenzációt kelt Detsinyi Frigyes általános ismert droguista letartóztatása. A rendőrség Detsinyit, aki közbecsülésben állott eddig, ma reggel elfogta, még pedig orgazdaság miatt. Szekeres, a Strobenz-féle vegyi szerek gyárhivatalnoká évek óta körülbelül 20000 forint értékű árut lopott a gyárból és az áruk mind a Detsinyi üzletébe kerültek.

57681.

Budapest, július 1. (A „Torontál” eredeti távirata.) A dunai gőzhajós társulat sorsjegyeinek mai húzásánál a főayeremény az 57681 számú sorsjegyre esett.

A fekete rém.

Budapest, július 1. (A „Torontál” eredeti távirata.) Konstantinápolyból telegrafálják, hogy Kisázsziában a kolera járványszerűen fellépett. Juniusban 852 koleramegbetegedés volt, 327 esetben halálos lefolyással.

Hajórajok találkozója.

Budapest, július 1. (A „Torontál” eredeti távirata.) Londonból telegrafálják: Az olasz hajóraj e hónap 9-én meglátogatja Portsmouthot, ahol a genuai herceg tiszteletére fényes bankett lesz. A bankettet követő nap kerti ünnep lesz, majd a polgárság rendez lakomát, végül pedig a velszi herceg megszemléli az egyesült hajóhadat. Vasárnap tovább indul a hajóraj. — Az osztrák-magyar hajóraj tisztjei tegnap a devonporti kikötő raktárt szemlélték meg. Az angol tengerészisztiek kaszinójában, ahol az osztrák-magyar hajóraj tisztjei tiszteletére lakoma volt, Clark ezredes felköszöntötte Ferencz Józsefet és Victoriát.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Helyettes szerkesztő: Kabos Bertalan.

Hirdetések.

A
borszeki savanyuviz

főraktára

Armbruster József

fűszer-, anyag- és csemege-kereskedésében.
(Hunyadi főutca.)

Ismételadók nagy kedvezményben
részesülnek.

Armbruster József.

